

[Knud Lind]

Og spørgsmål nummer to er, at den nuværende regering reelt med sit lovforslag ønsker at underkende Højesterets dom af 2. februar 1978 om, at beboerne uden varsel skulle rømme samtlige arealer og bygninger inden for fristadens område. Den nuværende regering ønsker reelt at legalisere en ulovlig ejendomsbesættelse, som har stået på siden efteråret 1971. Det er de facto i denne sag.

Når vi ikke tror på regeringens nye lovforslag om anvendelse af Christianiaområdet, er det, fordi christianitterne aldrig på noget tidspunkt har udvist den mindste vilje til at leve efter de samfundsregler, som det øvrige samfund er tvunget til at leve under. Det ligger i deres natur, og det skal ikke være nogen bebrejdelse, men således har de altså valgt det.

Vi tror selvfølgelig ikke et øjeblik på, at fordi forsvarsministeren får området under sin ressort og laver nogle regler, et lovforslag og en 4-punkts-plan, ja, så skulle christianitterne blive mere lovlige af den grund og straks følge ministerens paragraffer og bestemmelser. Det er utopi at tro på, at den slags kan lade sig gøre.

Det er den rene parodi, når ministeren f.eks. skriver i sit lovforslag:

»Forsvarsministeren kan uden fogedrettens medvirken lade personer, der ikke vil forlade bygningerne eller arealerne, fjerne fra området.«

Eller når forsvarsministeren videre skriver:

»Hvis forsvarsministeren ikke tillader, at boder, skure eller andre genstande placeres på arealerne, skal ejeren eller brugeren fjerne genstandene inden for en frist, der fastsættes af forsvarsministeren.«

Ja, forsvarsministeren kunne såmænd lige så godt have meddelt partisanerne i Afghanistan, at de ikke må beskyde regeringens hovedstad. Det havde fået samme virkning.

Hvis christianitterne ikke gør, som forsvarsministeren byder inde fra sit kontor, ja, så vil forsvarsministeren få mulighed for at straffe dem med bøde. Og når man nu ved, at en stor del af indbyggerne i forvejen er på bistandshjælp, så skal det sikkert nok have en afskrækkende virkning på disse mennesker, hr. forsvarsminister!

Hvis man har en dårlig tand, der faktisk burde hives ud, så kan det ikke nytte, man bare plomberer den eller rokker lidt med den en gang imellem og håber på, at så skal den nok på

et eller andet tidspunkt falde ud af sig selv, eller også så går det nok i orden igen. Det er faktisk den mentalitet, der ligger bag ved ministerens forslag – sagt i al beskedenhed. Dette forslag hviler på ren ønsketænkning og er et produkt af skrivebordsarbejde.

Hvordan er det så med regeringens såkaldte 4-punkts-plan om lovliggørelse af forholdene på Christiania? Fristen for værtshusene til at opnå bevilling var den 1. februar 1989. Da skulle de være i orden – i modsat fald skulle de lukkes. Er det i orden, hr. minister? Jeg spørger blot. Nej, det er ikke.

Kirsten Lee (RV):

Det er vanskeligt at tage til genmæle over for hr. Knud Lind. Man kan spørge sig selv, om man skal holde sin mund eller dø af grin. Begge to er dårlige muligheder.

Det lovforslag, vi nu har liggende på Folketingets bord, er Det Radikale Venstre glad for at se, fordi det er med til at sikre det mål, som vi har arbejdet på i mange år, nemlig en lovliggørelse af Christiania.

Lovforslaget her er en af forudsætningerne for, at vi kan få opfyldt den 4-punkts-handlingsplan for Christiania, som er vedtaget af et stort, bredt flertal i dette Folketing.

Beslutningsprocessen samles nu ét sted, nemlig hos forsvarsministeren. Det er langt mere hensigtsmæssigt, end at mange forskellige myndigheder er involveret.

Forsvarsministeren får med denne lov mulighed for at give de nødvendige tilladelser og dispensationer, således at miljøministerens landsplandirektiv kan udmøntes, og sådan, at lokalplanen for området, når den foreligger, kan blive virkeliggjort.

Denne lokalplan skal naturligvis udarbejdes sådan, at der bliver en blanding af boliger, værksteder, butikker, restauranter, institutioner m.v. Målet er, at Christiania kan bevare sit særpræg, og det skal også være sådan, at det bliver et rekreativt område for alle københavnere.

I denne proces skal naturligvis fredningsbestemmelserne overholdes. Der skal foretages bygningsforbedringer. Der er nogle bygninger, nogle skurvogne osv., der skal fjernes, nemlig dem, der er i strid med landsplandirektivet og lokalplanen.

Der kan også blive tale om, at der er nogle mennesker, der skal genhuses.